

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

أصول السنة

Uṣūl al-Sunnah

Principiile Sunnei

Aḥmad ibn Ḥanbal



INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Aḥmad ibn Muḥammad ibn Ḥanbal

Uṣūl al-Sunnah — Aḥmad ibn Ḥanbal

Principiile Sunnei

أصول السنة

Principiile Sunnei

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid

România · 2026

Titlul original: أصول السنة

Ediție în limba română

Institutul Tawhid · <https://www.tawhid.ro>

Cuprins

Principiile Sunnei	1
Aderarea la calea pe care se aflau Companionii Mesagerului lui Allah ﷺ	1
Credința în al-Qadar, binele și răul său	1
Coranul este Cuvântul lui Allah și nu este creat	2
Credința în vederea [lui Allah] în Ziua Învierii	2
Credința în Balanță în Ziua Învierii	3
Allah le va vorbi robilor în Ziua Învierii	3
Credința în Hawd	3
Credința în pedeapsa mormântului	3
Credința în mijlocirea Profetului ﷺ	4
Credința că al-Masîḥ al-Dajjāl va apărea, având scris între ochii săi „kāfir”	4
Îmān este cuvânt și faptă; crește și scade	4
Cei mai buni din această comunitate după Profetul ei: Abū Bakr al-Ṣiddīq, apoi ‘Umar ibn al-Khaṭṭāb, apoi ‘Uthmān ibn ‘Affān ..	4
Ascultarea și supunerea față de imami și conducătorul credincioșilor	5
Lupta împotriva tâlharilor și a Khawārij	6
Nu mărturisim pentru nimeni dintre Ahl al-Qiblah, pe baza unei fapte pe care o face, că este în Paradis sau în Foc	7
Lapidarea este un drept stabilit pentru cel care comite zinā după ce a devenit muḥṣan	7
Nifāq și denigrarea Companionilor	8
Paradisul și Focul sunt create	8
Cel care moare dintre Ahl al-Qiblah ca muwaḥḥid: se face rugăciunea pentru el și se cere iertare pentru el	9

Principiile Sunnei

Aderarea la calea pe care se aflau Companionii Mesagerului lui Allah ﷺ

Șeicul și imamul Abū al-Muẓaffar ‘Abd al-Malik ibn ‘Alī ibn Muḥammad al-Hamadhānī a spus: Ne-a relatat șeicul Abū ‘Abdillāh Yaḥyā ibn Abī al-Ḥasan ibn al-Bannā’, care a spus: Ne-a înștiințat Abū ‘Alī al-Ḥasan ibn Aḥmad ibn ‘Abdillāh ibn al-Bannā’, care a spus: Ne-a înștiințat Abū al-Ḥusayn ‘Alī ibn Muḥammad ibn ‘Abdillāh ibn Bishrān al-Mu‘addil, care a spus: Ne-a înștiințat ‘Uthmān ibn Aḥmad ibn al-Sammāk, care a spus: Ne-a relatat Abū Muḥammad al-Ḥasan ibn ‘Abd al-Waḥhāb ibn Abī al-‘Anbar, prin citirea cărții sale înaintea lui, în luna Rabī‘ al-Awwal a anului 293 H.; el a spus: Ne-a relatat Abū Ja‘far Muḥammad ibn Sulaymān al-Manqarī al-Baṣrī, la Tinnīs; el a spus: Mi-a relatat ‘Abdūs ibn Mālik al-‘Aṭṭār, care a spus: L-am auzit pe Abū ‘Abdillāh Aḥmad ibn Muḥammad ibn Ḥanbal — Allah să fie mulțumit de el — spunându-ne:

Principiile Sunnei la noi sunt: aderarea la ceea ce se aflau Companionii Mesagerului lui Allah ﷺ, urmarea exemplului lor, părăsirea inovațiilor religioase (bid‘ah) — iar fiecare inovație religioasă este rătăcire —, părăsirea disputelor, a șederii cu adepții patimilor și doctrinelor deviante, precum și părăsirea polemicii, dezbaterii și disputelor în religie.

Sunnah, la noi, este alcătuită din relatările Mesagerului lui Allah ﷺ. Sunnah explică Coranul și constituie dovezile lui. În Sunnah nu se aplică analogii și nu i se fac asemănări; ea nu este cuprinsă prin rațiuni și nici prin patimi. Nu este decât urmarea [revelației] și părăsirea patimii.

Credința în al-Qadar, binele și răul său

Dintre Sunnah obligatorie — aceea din care, dacă cineva abandonează o trăsătură, nu o acceptă și nu crede în ea, nu este dintre oamenii ei — se află credința în al-Qadar, în binele și răul

său, confirmarea ca adevărate a hadithurilor referitoare la el și credința în ele. Nu se spune: „*De ce?*” și nici: „*Cum?*”. Nu este decât confirmarea ca adevărat și credința în ele. Iar celui care nu cunoaște explicația unui hadith și a cărui rațiune nu îl poate cuprinde îi este de ajuns aceasta și chestiunea este stabilită pentru el; asupra lui este să creadă în el și să se supună.

La fel este hadithul despre „*cel sincer și confirmat ca adevărat*”, precum și ceea ce îi este asemănător în privința al-Qadar și toate hadithurile despre vederea [lui Allah] (ru'yah), chiar dacă acestea par neobișnuite auzului și îl fac pe ascultător să se simtă străin față de ele. Datoria lui este doar să creadă în ele și să nu respingă nici măcar o singură literă dintre ele, precum și celelalte hadithuri transmise de la oameni demni de încredere.

Și să nu se certe cu nimeni, să nu dezbătă cu nimeni și să nu învețe polemica. Căci vorbirea polemică despre al-Qadar, despre vederea [lui Allah], despre Coran și despre celelalte chestiuni ale Sunnei este detestată și interzisă. Cel care face aceasta — chiar dacă prin cuvintele sale nimerește Sunnah — nu este dintre Ahl al-Sunnah până când nu părăsește polemica, se supune și crede în relatările transmise.

Coranul este Cuvântul lui Allah și nu este creat

Coranul este Cuvântul lui Allah și nu este creat. Să nu ezite să spună: „*Nu este creat*”, căci Cuvântul lui Allah nu este separat de El și nimic din El nu este creat. Ferește-te de dezbateră cu cel care a introdus noutăți în această chestiune, cu cel care vorbește despre „*lafz*” (pronunțare) și altele asemenea, precum și cu cel care se oprește și spune: „*Nu știi dacă este creat sau nu este creat; este doar Cuvântul lui Allah.*” Acesta este un adept al inovației religioase, asemenea celui care spune: „*Este creat.*” El este Cuvântul lui Allah și nu este creat.

Credința în vederea [lui Allah] în Ziua Învierii

Și credința în vederea [lui Allah] în Ziua Învierii, așa cum s-a relatat de la Profet ﷺ în hadithurile autentice. Și [credința] că Profetul ﷺ și-a văzut Domnul; aceasta este o relatare transmisă de la Mesagerul lui Allah ﷺ și este autentică. Qatādah a relatat-o

de la 'Ikrimah, de la Ibn 'Abbās; al-Ḥakam ibn Abān a relatat-o de la 'Ikrimah, de la Ibn 'Abbās; iar 'Alī ibn Zayd a relatat-o de la Yūsuf ibn Mihrān, de la Ibn 'Abbās. Hadithul, la noi, este luat după sensul său aparent, așa cum a venit de la Profet ﷺ. Vorbirea polemică despre el este o inovație religioasă; însă noi credem în el așa cum a venit, după sensul său aparent, și nu dezbatem cu nimeni în privința lui.

Credința în Balanță în Ziua Învierii

Și credința în Balanță în Ziua Învierii, așa cum a venit: robul va fi cântărit în Ziua Învierii și nu va cântări nici cât aripa unui țânțar, iar faptele robilor vor fi cântărite, așa cum a venit în relatarea transmisă. [Trebuie] credință în aceasta și confirmarea ei ca adevărată, îndepărtarea de cel care o respinge și părăsirea polemicii cu el.

Allah le va vorbi robilor în Ziua Învierii

Și [credința] că Allah le va vorbi robilor în Ziua Învierii, fără să existe vreun interpret între ei și El; [trebuie] credință în aceasta și confirmarea ei ca adevărată.

Credința în Ḥawḍ

Și credința în Ḥawḍ și că Mesagerul lui Allah ﷺ va avea un bazin în Ziua Învierii, la care va veni comunitatea sa. Lățimea lui este asemenea lungimii lui: o călătorie de o lună. Vasele sale sunt cât numărul stelelor de pe cer, potrivit relatărilor autentice venite pe mai multe căi.

Credința în pedeapsa mormântului

Și credința în pedeapsa mormântului și că această comunitate va fi încercată în mormintele ei și va fi întrebăată despre imăn și Islam, despre cine este Domnul ei și cine este Profetul ei. Munkar și Nakir vor veni la el așa cum voiește Allah, Preaînaltul și Preaputernicul, și cum dorește El. [Trebuie] credință în aceasta și confirmarea ei ca adevărată.

Credința în mijlocirea Profetului ﷺ

Și credința în mijlocirea Profetului ﷺ și în oamenii care vor fi scoși din Foc după ce vor fi arși și vor deveni precum cărbunele. Se va porunci ca ei să fie duși la un râu de la poarta Paradisului, așa cum a venit în relatarea transmisă. [Aceasta va fi] cum voiește Allah și așa cum dorește El; nu este decât credința în ea și confirmarea ei ca adevărată.

Credința că al-Masīḥ al-Dajjāl va apărea, având scris între ochii săi „kāfir”

Și credința că al-Masīḥ al-Dajjāl va apărea, având scris între ochii săi „kāfir” (necredincios), precum și [credința în] hadithurile care au venit despre el; și credința că aceasta se va întâmpla și că ‘Īsā ibn Maryam — pacea fie asupra lui — va coborî și îl va uide la poarta Ludd.

Īmān este cuvânt și faptă; crește și scade

Īmān este cuvânt și faptă; crește și scade, așa cum a venit în relatare: „*Cei mai desăvârșiți dintre credincioși în Īmān sunt cei cu cel mai bun caracter.*”²¹

Iar cel care abandonează rugăciunea a căzut în kufr. Dintre fapte nu există nimic a cărui abandonare să fie kufr, cu excepția rugăciunii. Cel care o abandonează este necredincios, iar Allah a făcut îngăduită uciderea sa.

Cei mai buni din această comunitate după Profetul ei: Abū Bakr al-Şiddīq, apoi ‘Umar ibn al-Khaṭṭāb, apoi ‘Uthmān ibn ‘Affān

Cei mai buni din această comunitate după Profetul ei sunt Abū Bakr al-Şiddīq, apoi ‘Umar ibn al-Khaṭṭāb, apoi ‘Uthmān ibn ‘Affān. Îi punem înaintea pe acești trei așa cum i-au pus înaintea Companionii Mesagerului lui Allah ﷺ; ei nu au avut nicio neînțelegere în această privință.

Apoi, după acești trei, sunt cei cinci dintre oamenii consiliului de shūrā: ‘Alī ibn Abī Ṭālib, Ṭalḥah, al-Zubayr, ‘Abd al-Raḥmān ibn ‘Awf și Sa’d. Fiecare dintre ei era potrivit pentru califat și fiecare era un imam. În această privință urmăim hadithul lui Ibn

‘Umar: „Pe când Mesagerul lui Allah ﷺ era în viață și Companionii săi erau numeroși, îi socoteam [în această ordine]: Abū Bakr, apoi ‘Umar, apoi ‘Uthmān, după care ne opream.”

Apoi, după oamenii consiliului de shūrā, vin cei dintre Muhājirūn care au participat la Badr, apoi cei dintre Anṣār care au participat la Badr dintre Companionii Mesagerului lui Allah ﷺ, potrivit ordinii emigrării și întâietății, unul după altul.

Apoi, cei mai buni dintre oameni după aceștia sunt Companionii Mesagerului lui Allah ﷺ, generația în mijlocul căreia a fost trimis. Oricine l-a însoțit timp de un an, o lună, o zi ori o oră sau l-a văzut este dintre Companionii săi. El are din meritul companiei potrivit măsurii în care l-a însoțit, potrivit întâietății sale alături de el, potrivit celor pe care le-a auzit de la el și faptului că l-a privit. Cel cu cea mai mică durată de companie este mai bun decât generația celor care nu l-au văzut, chiar dacă aceștia L-ar întâlni pe Allah cu toate faptele [bune].

Aceia care l-au însoțit pe Profet ﷺ, l-au văzut și au auzit de la el — iar cel care l-a văzut cu proprii ochi și a crezut în el, chiar și numai pentru o oră — sunt, datorită companiei sale, mai buni decât Ṭabī‘ūn, chiar dacă aceștia ar săvârși toate faptele bune.

1. al-Tirmidhī, al-Raḍā‘ (1162); Aḥmad (2/250); al-Dārimī, al-Riqāq (2792).

2. Aḥmad (2/14).

Ascultarea și supunerea față de imami și conducătorul credincioșilor

Și [dintre Sunnah sunt] ascultarea și supunerea față de imami și față de conducătorul credincioșilor, fie el drept sau păcătos; față de cel care a preluat califatul, în jurul căruia oamenii s-au adunat și pe care l-au acceptat, precum și față de cel care i-a biruit prin sabie până a devenit calif și a fost numit „conducătorul credincioșilor”.

Expedițiile militare continuă alături de conducător până în Ziua Învierii, fie el drept sau păcătos; ele nu se abandonează.

Împărțirea fay'-ului și aplicarea pedepselor legale revin imamilor și continuă [sub autoritatea lor]. Nimănui nu îi este permis să-i defăimeze în aceasta sau să le dispute autoritatea.

Darea şadaqāt-ului către ei este permisă și valabilă. Cel care le-o dă și-a îndeplinit obligația, indiferent dacă [conducătorul] este drept sau păcătos.

Rugăciunea de vineri în spatele lui și în spatele celui pe care el îl numește este permisă, rămâne valabilă și completă, în două rak'ah. Cel care o repetă este un inovator, unul care părăsește relatările transmise și se opune Sunnei; el nu are nimic din virtutea rugăciunii de vineri dacă nu consideră valabilă rugăciunea în spatele imamilor, fie ei dreپți sau păcătoși. Sunnah este să se roage împreună cu ei două rak'ah și să creadă că rugăciunea este completă. Să nu existe în pieptul tău nicio îndoială în această privință.

Iar cel care se ridică împotriva unui imam dintre imamii musulmanilor, după ce oamenii s-au adunat în jurul lui și i-au recunoscut califatul, indiferent în ce mod a ajuns [la conducere], prin acceptare sau prin biruință, a rupt unitatea musulmanilor și s-a opus relatărilor de la Mesagerul lui Allah ﷺ. Dacă cel care se ridică împotriva lui moare, moare cu o moarte a Jāhiliyyah.

Nu este permis nimănui dintre oameni să lupte împotriva conducătorului și nici să se răzvrătească împotriva lui. Cel care face aceasta este un inovator aflat pe altă cale decât Sunnah și calea [dreaptă].

Lupta împotriva tâlharilor și a Khawārij

Lupta împotriva tâlharilor și a Khawārij este permisă dacă aceștia atacă un om în persoana sau averea sa. El are voie să lupte pentru sine și averea sa și să-i respingă prin toate mijloacele de care este capabil. Însă, dacă aceștia se îndepărtează de el sau îl lasă, nu are voie să-i urmărească și nici să meargă pe urmele lor; aceasta nu îi revine nimănui în afară de imam sau de conducătorii musulmanilor. Lui îi revine doar să se apere în acel moment și să intenționeze, pe cât poate, să nu ucidă pe nimeni.

Dacă unul dintre ei moare de mâna lui în timp ce acesta se apără în luptă, Allah să-l îndepărteze pe cel ucis! Iar dacă el însuși este ucis în acea stare, în timp ce își apără persoana și averea, sper pentru el martiriul, așa cum a venit în hadithuri și în toate relatările transmise despre aceasta. Ceea ce s-a poruncit este să lupte împotriva agresorului; nu i s-a poruncit să-l ucidă și nici să-l urmărească.

Dacă agresorul este doborât sau rănit, nu trebuie să i se dea lovitura de grație. Dacă îl ia prizonier, nu are voie să-l ucidă și nici să aplice asupra lui pedeapsa legală; ci îi ridică situația celui căruia Allah i-a încredințat autoritatea, iar acela va judeca în privința lui.

Nu mărturisim pentru nimeni dintre Ahl al-Qiblah, pe baza unei fapte pe care o face, că este în Paradis sau în Foc

Nu mărturisim pentru nimeni dintre Ahl al-Qiblah, pe baza unei fapte pe care o face, că este în Paradis sau în Foc. Nădăjduim binele pentru cel drept și ne temem pentru el; ne temem pentru păcătosul care săvârșește răul și nădăjduim pentru el mila lui Allah.

Cel care Îl întâlnește pe Allah cu un păcat pentru care ar merita Focul, dar s-a pocăit și nu a persistat în el, Allah primește pocăința sa; El primește pocăința robilor Săi și iartă faptele rele. Iar cel care Îl întâlnește după ce pedeapsa legală pentru acel păcat i-a fost aplicată în această lume, aceasta este ispășirea lui, așa cum a venit în relatarea de la Mesagerul lui Allah ﷺ.

Iar cel care Îl întâlnește persistând, fără pocăință, în păcatele pentru care a devenit pasibil de pedeapsă, situația sa este la Allah: dacă voiește, îl pedepsește, iar dacă voiește, îl iartă. Iar cel care Îl întâlnește fiind necredincios, El îl pedepsește și nu îl iartă.

Lapidarea este un drept stabilit pentru cel care comite zinā după ce a devenit muḥṣan

Lapidarea este un drept stabilit pentru cel care comite zinā după ce a devenit muḥṣan, dacă mărturisește sau dacă se stabilește dovada împotriva lui. Mesagerul lui Allah ﷺ a aplicat lapidarea, iar imamii cei drept călăuziți au aplicat-o.

Nifāq și denigrarea Companionilor

Cel care îl denigrează pe unul dintre Companionii Mesagerului lui Allah ﷺ, îl urăște din cauza unei fapte petrecute din partea lui sau îi menționează defectele este un inovator, până când cere milă pentru ei toți și inima sa este curată față de ei.

Nifāq este kufr: ca omul să nu creadă în Allah și să adore altceva în afară de El, iar în exterior să afișeze Islamul, asemenea ipocriților care se aflau în vremea Mesagerului lui Allah ﷺ.

Și cuvântul Profetului ﷺ: „*Trei [trăsături], cine le are este ipocrit.*”⁷¹ Aceasta este o formulare de avertizare severă. O relatăm așa cum a venit și nu o explicăm [prin interpretări proprii].

Și cuvântul său ﷺ: „*Nu vă întoarceți după mine necredincioși și rătăciți, lovindu-vă unii altora gâturile.*”⁷²

Și asemenea [hadithului]: „*Dacă doi musulmani se întâlnesc cu săbiile lor, atât ucigașul, cât și cel ucis sunt în Foc.*”⁷³

Și asemenea [hadithului]: „*Insultarea musulmanului este fisq, iar lupta împotriva lui este kufr.*”⁷⁴

Și asemenea [hadithului]: „*Cine îi spune fratelui său: «O, necredinciosule!», aceasta se întoarce asupra unuia dintre ei.*”⁷⁵

Și asemenea [hadithului]: „*Este kufr față de Allah ca omul să se dezică de ascendența sa, oricât de îndepărtată ar fi.*”⁷⁶

Și celelalte hadithuri de acest fel care au fost autentificate și păstrate: noi ne supunem lor, chiar dacă nu le cunoaștem explicația; nu vorbim polemic despre ele, nu disputăm în privința lor și nu explicăm aceste hadithuri decât așa cum au venit. Nu le respingem decât în baza a ceva mai îndreptățit decât ele.

Paradisul și Focul sunt create

Paradisul și Focul sunt create; ele au fost deja create, așa cum a venit de la Mesagerul lui Allah ﷺ: „*Am intrat în Paradis și am văzut un palat*”⁷⁷, „*Am văzut al-Kawthar*”⁷⁸ și „*Am privit în Paradis și am văzut că majoritatea locuitorilor lui...*”⁷⁹, precum și [relatările despre faptul că] a privit în Foc și a văzut cutare și cutare. Cel care pretinde că ele nu au fost create îl contrazice pe Coran și hadithurile Mesagerului lui Allah ﷺ și nu socotesc că acesta crede în Paradis și în Foc.

1. al-Nasā'ī, al-Īmān wa Sharā'i'uhu (5023).
2. al-Bukhārī, al-Īlm (121); Muslim, al-Īmān (65); al-Nasā'ī, Taḥrīm al-Dam (4131); Ibn Mājah, al-Fitan (3942); Aḥmad (4/358); al-Dārimī, al-Manāsik (1921).
3. al-Bukhārī, al-Īmān (31); Muslim, al-Fitan wa Ashrāt al-Sā'ah (2888); al-Nasā'ī, Taḥrīm al-Dam (4122); Abū Dāwūd, al-Fitan wa-l-Malāḥim (4268); Ibn Mājah, al-Fitan (3965); Aḥmad (5/51).
4. al-Bukhārī, al-Īmān (48); Muslim, al-Īmān (64); al-Tirmidhī, al-Birr wa-l-Ṣilah (1983); al-Nasā'ī, Taḥrīm al-Dam (4108); Ibn Mājah, al-Muqaddimah (69); Aḥmad (1/385).
5. al-Bukhārī, al-Adab (6104); Muslim, al-Īmān (60); al-Tirmidhī, al-Īmān (2637); Abū Dāwūd, al-Sunnah (4687); Aḥmad (2/44); Mālik, al-Jāmi' (1844).
6. Ibn Mājah, al-Farā'id (2744); Aḥmad (2/215).
7. al-Bukhārī, al-Nikāḥ (5226); Muslim, Faḍā'il al-Ṣaḥābah (2394); Aḥmad (3/372).
8. al-Bukhārī, Tafsīr al-Qur'ān (4964); al-Tirmidhī, Tafsīr al-Qur'ān (3359); Aḥmad (3/164).
9. al-Bukhārī, Bad' al-Khalq (3241); al-Tirmidhī, Ṣifat Jahannam (2603); Aḥmad (4/437).

Cel care moare dintre Ahl al-Qiblah ca muwaḥḥid: se face rugăciunea pentru el și se cere iertare pentru el

Cel care moare dintre Ahl al-Qiblah ca muwaḥḥid: se face rugăciunea funerară pentru el și se cere iertare pentru el. Nu i se refuză cererea de iertare și nu se abandonează rugăciunea pentru el din cauza unui păcat pe care l-a săvârșit, fie el mic sau mare. Situația lui este la Allah Preaînaltul.

Sfârșitul epistolei. Toată lauda Îi aparține numai lui Allah, iar binecuvântările Sale fie asupra lui Muḥammad și asupra familiei sale, și pace deplină.



Uşûl al-Sunnah

Principiile Sunnei

Principiile Sunnei transmise de la Aḥmad ibn Ḥanbal,
despre urmarea revelației, credință și păstrarea căii
Companionilor.

Autor: Aḥmad ibn Muḥammad ibn Ḥanbal

Traducere în limba română

Institutul Tawhid



INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro